

NOWY DZIENNIK

W Y D A N I E

10
550937

W I E C Z O R N E

Wybór marsz. Sławka -- cioscem dla O. Z. N.

Koło polityczne na terenie Sejmu -- w ruchu

Warszawa, 23. 6. W uzupełnieniu naszej poprzedniej relacji o sensacyjnych kulisach wyboru płk. Sławka na marszałka Sejmu, powtarzamy za „Kurierem Polskim“ szczegóły obrad Koła O. Z. N., na którym kilku mowców wystąpiło przeciw tej kandydaturze.

Jakież zarzuty wytoczono płk. Sławkowi?

Posel Eckert dowodził, że kandydatura płk. Sławka jest „demonstracją drażniącą“, poseł Miedziński w gwałtownej filipice twierdził, że płk. Sławek jest „przeciwnikiem idei wódzostwa, Ozonu i organizacji narodu“. Na tym tle właśnie rozeszły się drogi płk. Sławka z drogami płk. Miedzińskiego i innych przywódców obozu legionowego.

Płk. Miedziński apelował do posłów, aby „rozważyli w sumieniu swoim, czy mogą głosować na kandydata, o którym niewiadomo, czy po wyborze pójdzie na Zamek“.

Wszystkie te apele, argumenty i straszaki nie odniosły rezultatu. Płk. Sławek został wybrany marszałkiem Sejmu i wbrew obawom płk. Miedzińskiego poszedł na Zamek.

Aby wpłynąć na umysły niektórych posłów, chwycono się także wielce niepoważnego argumentu, że

wybór płk. Sławka spowoduje wcześniejsze rozwiązanie parlamentu i rozpisanie nowych wyborów.

Argument ten obliczony był widocznie na zastraszenie posłów, że mogą wcześniej utracić mandaty. Już teraz ta groźba rozwiała się w powietrzu.

Koło politycznym już od dawna było wiadome, że płk. Sławek ocenia pozytywnie wszystkie te decyzje, które przeciwstawiały się zakusom totalnym, próbom narzucenia krajowi idei wódzostwa i monopartyjnej organizacji narodu. Płk. Sławek uważa, że

zakusy te są sprzeczne z konstytucją i muszą być zwalczane.

Wypowiadał się też płk. Sławek przeciw wszelkim innym próbom naruszania konstytucji i tworzenia sztucznych form w życiu państwowym.

Dlatego można słusznie twierdzić, że również t. zw. idea O. Z. N. była przez płk. Sławka zwalczana i że

jego wybór na marszałka Sejmu jest ciosem dla Ozonu, nie tylko w parlamencie, ale i w całym kraju.

* * *

Nie uszło uwagi kół politycznych -- pisze

dalej „Kurier Polski“ — że kandydaturę płk. Sławka zgłosił w Sejmie poseł gen. Żeligowski. Ten fakt, że właśnie gen. Żeligowski, a nie kto inny był wnioskodawcą, jest

demonstracją polityczną i posiada wymowę całkiem niedwuznaczną.

Przecież poseł gen. Żeligowski jest tym posem, który ubiegłej zimy został zmuszony do ustąpienia ze stanowiska prezesa sejmowej komisji wojskowej, przeciw któremu wytoczono ciężkie oskarżenia z powodu jego wątpliwości konstytucyjnych w sprawie stanowiska butawy marszałkowskiej w państwie.

I tu dochodzimy do sedna zagadnienia. Płk. Sławek po wyborze był tylko na Zamku. Nigdzie indziej nie poszedł, a wizyty oficjalne ma zamiar składać dopiero za dni kilka.

Plotki kularowe głosiły, jakoby płk. Sławek był speszony i niezadowolony, że padło na niego tylko 114 głosów. Z pewnej strony zapytano wręcz płk. Sławka, czy rzeczywiście czuje się urażony liczbą zyskanych głosów.

— Moją ambicją — odpowiedział nowy mar-

szalek — nie było nigdy ubieganie się o powszechną, spontaniczną jednogomyślność.

Odpowiedź ta stała się znana w kularach, plotki o „niezadowoleniu“ płk. Sławka umilkły.

* * *

Wieczorem odbyło się pod przewodnictwem marszałka Sławka posiedzenie przewodniczących wszystkich komisji sejmowych celem ustalenia programu prac sesji nadzwyczajnej.

W kularach rozeszły się pogłoski, że wybór płk. Sławka pociągnąć może za sobą pewne zmiany personalne na stanowiskach przewodniczących komisji oraz w prezydium Sejmu.

Posła Eckerta przewodniczącego komisji wojskowej, miano zapytać wręcz, jak wyobraża sobie on współpracę swoją z marszałkiem Sejmu, którego już samą kandydaturę uważał za „demonstrację drażniącą“. Podobne pytanie ma być skierowane do wicemarszałka Miedzińskiego.

Koło polityczne na terenie Sejmu zaczęło się toczyć, kamienie zaczynają mleć.

Z 18 szpiegów tylko 4 stanęło przed sądem

Nowy Jork, 23. 6. (R) Czworo z 18 oskarżonych w aferze szpiegowskiej na rzecz Niemiec a mianowicie Johanna Hoffmann, Guenter Rumrich, Erich Glaeser i Otto Voss stanęło

przed sądem z więzkowym. Do winy nie przyznali się. Sędzia Eibell zarządził tymczasowe zwolnienie ich za kaucją po 25 tys. dolarów, do dnia 1 sierpnia 1938.

Już jutro rozpoczynamy druk sensacyjnej powieści kryminalnej

KARTY NA STÓŁ! (MORDERSTWO PRZY BRIDŻU)

pióra znanej powieściopisarki angielskiej AGATHY CHRISTIE zwanej „Wallace'm w spódnicy“

DEMARCHE CZESKA W BERLINIE

w sprawie nagonki prasy niemieckiej

Praga. 23. 6. (R) Stojąca blisko tu-tejszego ministerstwa spraw zagranicznych „Narodni Politika“ podaje szczegóły dotyczące protestu, złożonego przez posła czechosłowackiego w Berlinie Mastny'ego.

Pos. Mastny złożył u podsekretarza stanu Weizsaekera protest przeciwko atakom prasy niemieckiej na Czechosłowację, zwracając uwagę na to, że propaganda niemiecka może w znacznej mierze zagrażać pokojowi i uniemożliwić spokojne załatwienie sprawy Niemców w Czechosłowacji.

Przy tej sposobności dr Mastny zapytał o oficjalne stanowisko Rzeszy — wobec Czechosłowacji.

Weizsaecker ponownie potwierdzić miał, że Niemcy nie zamierzają w dniu 20 maja wszczynać żadnej akcji przeciwko Czechosłowacji i że ruchy wojsk w pobliżu granic Czechosłowacji nie wykraczały poza ramy zwykłych ćwiczeń wojskowych, a dalej, że rząd niemiecki śledzi z wielką uwagą rozmowy rządu czechosłowackiego ze stronnictwem sudecko-niemieckim i życzy sobie, aby wszystkie sporne kwestie zostały załatwione w atmosferze spokoju. Dr Weizsaecker zapewnił dr Mastny'ego, że Niemcy usiłują ze

wszystkich sił utrzymać pokój i wyrazili nadzieję, że ugodowe załatwienie zagadnienia niemieckiego w Czechosłowacji przyczyni się waleń do uspokojenia stosunków niemiecko-czechosłowackich. Mastny natomiast ze swej strony ponownie zapewnił, że ćwiczenia wojskowe, rozpoczęte 21 maja, nie miały wcale celów agresywnych, ani też nie miały być demonstracją przeciwko Niemcom i że należało je przeprowadzić jedynie ze względu na stan umysłów na pograniczu.

„Narodni Politika“, podając te szczegóły, zaznacza, że nie zawierają one żadnych niespodzianek i wyraża nadzieję, że odpowiednie czynniki niemieckie złagodzą obecnie ton prasy niemieckiej wobec Czechosłowacji.

Śladami Harun Al Raszyda...

Jak woj. Kostek Biernacki zabrał policyjne karabiny

Warszawa 23. 6. W „Kurierze Polskim“ czytamy: „Żelazny wojewoda poleski Kostek-Biernacki przeprowadza właśnie „wiosenną“ inspekcję swego województwa.

Czyni to w przebraniu chłopą poleskiego. W świtce, siermiędze, parczanych portkach i łykowych łapciach, ale za to w samochodzie, objeżdża autor „Diabła zwycięzcy“ osady ludzkie Polesia, kontroluje, lustruje, ujawnia „dobroć“ władzy, tworzy coś z popularności, coś z legendy.

A widocznie w ślad za poleskim wojewodą biegają „reklamiarze“, którzy co chwila nadsyłają z terenu pełne „rozbierającego“ kadzidła biuletyny o przygodach dobrotliwego p. wojewody na ziemi poleskiej.

W prasie wileńskiej ukazał się znowu następujący biuletyn inspekcyjny z Pińska:

W jednej ze wsi powiatu stolińskiego zdarzyło się coś niezwykłego.

Policjanci, powróciwszy po chwilowej nieobecności do lokalu posterunku, stwierdzili, że znikły wszystkie karabiny ze stojaków. Wyniesiono je przez okna, które były otwarte.

Można sobie wyobrazić ogólną konsternację. Cały posterunek stanął na nogi i rozpoczęło poszukiwanie. Nie dały one jednak żadnego rezultatu. Niektórzy tylko ludzie mówili, że koło wsi przejechało jakieś auto.

Gdy już wyczerpane wszystkie środki i chciano się zwrócić do sąsiednich posterunków o pomoc, nagle zadzwonił telefon. Komendant zrezygnowanym ruchem sięgnął po słuchawkę.

— Czy to komendant posterunku X? Tu w sprawie karabinów — mówił jakiś energiczny głos.

W oczach komendanta zajaśniała nadzieja. Nareszcie jakiś ślad. Słuchał i nagle pobrał. Zrozumiał...

Przebieg wypadku wyglądał tak: do wioski

podjechało auto i zatrzymało się opodal. Wysiadł z niego chłop, ubrany po polesku w świtkę, siermięgę, parczane portki i łykowe łapcie. Piechotą doszedł do posterunku, z którego wszyscy wyszli, a drzwi były zamknięte. Okna jednak stały otworem.

„Chłop“ bez namysłu przeskoczył przez parapet i przeprowadziwszy dokładną lustrację wnętrza posterunku, zabrał wszystkie karabiny ze stojaków, wsiadł do samochodu i odjechał.

Telefon, który tyle wyjaśnił komendantowi posterunku, pochodził ze starostwa, gdzie zatrzymał się p. wojewoda Kostek-Biernacki, mający zwyczaj przeprowadzania inspekcji w stroju poleskiego chłopca.

Od tej pory we wszystkich poleskich posterunkach policji okna są szczelnie zamknięte.

Ocenę inspekcyjnej maskarady wojewody poleskiego należy pozostawić opinii publicznej. Tu możemy tylko powiedzieć, że żal nam tych policjantów, którzy w upalne dni lata zamykać muszą na mur okna w lokalach posterunków policyjnych.

Dotychczas tego nie robili i jakoś nikt im nie zabierał karabinów. Trzeba było dopiero wędrówek inspekcyjnych naczelnego w województwie przedstawiciela „dobrotliwej“ władzy, odbywanych w stroju chłopą poleskiego i w... luksusowej limuzynie

Tyle“.

Zgon matki królowej Anglii

London, 23. 6. Cecylia hr. Strathmore, matka królowej Elżbiety, zmarła dziś o godz. 2-lej nad ranem po kilkutygodniowej chorobie, przeżywszy lat 76. Król i królowa obecni byli przy łożu śmierci.

Hrabina Strathmore była córką pastora anglikańskiego, Charlesa Cavendish - Renlincka. W r. 1881 poślubiła Klaudiusza Georgesa Bovewes - Lyon, młodszego syna dzisiejszego hrabiego Strathmore, barona de Glamis i hrabiego Kinghorne. — Hrabina

Strathmore miała 6 synów i 4 córki, z których żyją Patrick lord Glamis, honorable Michael i honorable David Bowes - Lyon, lady Elphingstone, lady Rose i wreszcie Elisabeth Bowes - Lyon, którą poślubił książę Jorku, obecny król angielski.

London, 23. 6. Jak słyhać, mimo żałoby, jaka okryła królewski dwór angielski, wizyta króla Jerzego i królowej Elżbiety w Paryżu, mająca charakter państwowy, nie zostanie odwołana.

cja ta, jak słyhać, stać ma w związku ze sprawą wpuszczenia do Anglii małżonka Barbary Hutton hr. Haugwitz-Reventlow. Istnieje wielkie prawdopodobieństwo, że hr. Haugwitz-Reventlow potraktowany zostanie jako niepożądanym obcokrajowcem i że władze nie pozwolą mu wylądować. Mały synek Barbary Hutton, aczkolwiek rodzice jego posiadają obywatelstwo duńskie, posiada jako urodzony w W. Brytanii automatycznie obywatelstwo angielskie. Możliwe przeto, że władze brytyjskie ustanowią sądową opiekę nad dzieckiem, jako nad obywatelem brytyjskim.

— 00 —

Spór o skarby Basków przed sądem francuskim

Paryż 23. 6. (A) Przed sądem w La Rochelle toczy się od kilku dni interesujący proces między bankami i instytucjami finansowymi w Bilbao i Santander a rządem barcelońskim i przedstawicielem dawnego rządu baskijskiego. Przedmiotem procesu jest kilkaset skrzyń zawierających walory akcje, kosztowności i dokumenty, które rząd baskijski przed zajęciem Bilbao przez wojska powstańcze załadował na okręt i przewiózł do La Rochelle. Banki w Bilbao wystąpiły obecnie o zwrot walorów i dokumentów, które do nich należą, natomiast przedstawiciel rządu barcelońskiego zgłosił sprzeciw, oświadczając, że sprawa ta w ogóle nie podlega jurysdykcji francuskiej, ponieważ oficjalny rząd republiki hiszpańskiej obłożył te skrzynie sekwestrem. W sprawie tej, która może stanowić o bankructwie banków w Bilbao i Santander, sąd w La Rochelle ma wydać wyrok w ciągu 10 dni.

— 00 —

W obronie praw negusa

Wniosek Labour Party przyjęty w Izbie Gmin

London, 23. 6. (L) Poseł Labour Party Henderson złożył w Izbie Gmin projekt ustawy o ochronie praw osobistych negusa w sądach brytyjskich. Henderson przedkładając tę ustawę oświadczył, iż ma ona na celu przeszkodzenie rządowi włoskiemu w przejściu sumy,

będącej przedmiotem sporu między negusem a towarzystwem „Cable and Wireless Limited“.

Projekt tej ustawy został w pierwszym czytaniu przez Izbę przyjęty.

Ojciec dziecka Barbary Hutton — niepożądanym obcokrajowcem...

London 23. 6. (L) Hrabina Barbara Hugwitz-Reventlow, z domu Hutton udała się wczoraj po południu w towarzystwie najznakomitszego

advokata angielskiego Hastingsa do sędziego w urzędzie policyjnym Scotland Yard, zarządzającego ruchem obywateli obcych Konferen-

Zrzeszenie aplikantów adwokackich proklamowało głodówkę

na znak protestu przeciw zamknięciu list adwokackich

Warszawa, 23. 6. (A). Wczoraj o godzinie 8 wieczorem rozpoczęły się narady Zrzeszenia aplikantów sądowych i adwokackich, w związku z zamknięciem list adwokatów w 8-miu kręgach apelacyjnych. W zebraniu wzięli udział delegaci ze wszystkich większych miast Polski. Obrady trwały do godziny pierwszej w nocy. Zapadła jednomyślna uchwała, aby wnieść protest przeciwko zarządzeniom ministra sprawiedliwości przez rozpoczęcie głodówki. W tożsaki sposób stowarzyszenia inżynierów i lekarzy zebrano się natychmiast po ogłoszeniu głodówki 20 aplikantów sądowych i adwokackich. O roz-

poczęciu głodówki, która trwa w chwili obecnej, aplikanci zawiadomili dziekana Rady Adwokackiej adwokata Urbanowicza

Zaznaczyć wypada, że odbyło się też zebranie związku „aryjskich” aplikantów, którzy powzięli uchwałę, zawierającą między innymi następujący ustęp: „Rozporządzenie o zamknięciu list adwokackich i aplikantów w całej Polsce będzie mogło być uznane za celowe posunięcie w dziedzinie adwokatury jedynie w tym wypadku, jeżeli wykonywanie tego rozporządzenia w praktyce całkowicie uniemożliwi Żydom wykonywanie zawodu adwokackiego nie

utrudniając przy tym dostęp do palestry Polaków, jako pełnoprawnych gospodarzy w państwie. Walne zgromadzenie uważa za konieczność narodowo-państwową, doprowadzenie odsetka ludności żydowskiej w państwie. W stosunku do Żydów nie mogą obowiązywać zasady praw nabytych”.

Do stowarzyszenia, które powzięło tę uchwałę, należą wyłącznie aplikanci endeccy i oenrowcy, zaś do stowarzyszenia, które ogłosiło głodówkę, należą aplikanci Żydzi i polscy aplikanci demokratyczni.

Za cenę kredytów zbożowych Mussolini wycofa „ochotników” z Hiszpanii

Londyn 23. 6. PAT. „Daily Express” podaje wiadomość, że Włochy uzyskać mają w Londynie obszerny kredyt na zakup pszenicy kanadyjskiej. Mianowicie rząd włoski prowadzić ma z kołami City wstępne rokowania na temat finansowania przez Londyn zakupów 35 miln. buszli pszenicy, potrzebnych Włochom z powodu złego stanu urodzajów. Udzielenie kredytów mogłoby nastąpić oczywiście dopiero wówczas, gdy porozumienie włosko-brytyjskie w całości będzie wprowadzone w

życie. W związku z tym „Daily Express” przewiduje dalsze ustępstwa włoskie w zakresie politycznym.

„News Chronicle” idąc jeszcze dalej twierdzi, że Mussolini zastanawia się obecnie nad wycofaniem 10 tys. żołnierzy włoskich z Hiszpanii, aby dać Wielkiej Brytanii dowód dobrej woli i w ten sposób uzyskać zgodę rządu brytyjskiego na rychłe wprowadzenie w życie porozumienia włosko-brytyjskiego

Umorzenie śledztwa przeciwko b. posłowi Gruszcze

Przemysł, 23. 6. (Seg.). Aresztowany razem z drem Jedlińskim b. poseł Gruszcza pozostawał w więzieniu przemyskim przez 7 miesięcy. Dochodzenia były prowadzone w kierunku zbrodni zdrady stanu. Trzecim działaczem ludowym aresztowanym w związku z zajściami chłopskimi był emier. kpt. Schram.

W kwietniu br. zwolniono b. posła Gruszkę i kpt. Schram z aresztu śledczego, a dzisiaj za zgodą prokuratora umorzył sędzia śledztwo, prowadzone przeciwko tym działaczom.

Decyzja ta podana do wiadomości bezpośrednio po wyroku skazującym dra Jedlińskiego — wywołała zrozumiłą sensację.

Członkowie „Csar” oskarżeni o spisek staną przed trybunałem stanu

Paryż, 23. 6. PAT. Izba karna sądu kasacyjnego postanowiła połączyć wszystkie poszczególne sprawy przeciwko uczestnikom tajnej organizacji t. zw. „Csar”. W ten sposób wszyscy aresztowani czy to w Paryżu, czy w Dijon, czy w Clermont Ferrand, czy w Donefont, zostaną przewiezieni do Paryża i staną przed sądem w stolicy. Jednocześnie przeciwko oskarżonym ma być zastosowany inny paragraf kodeksu karnego niż przewidywano dotychczas w toku śledztwa. Poza oskarżeniem o bezprawne posiadanie i gromadzenie broni oraz o udział w stowarzyszeniu przestępczym, przeciwko aresztowanym ma być wytoczone oskarżenie z paragrafu, mówiącego o spisku. Ta zmiana kwalifikacji ma o tyle doniosłe znaczenie dla całej sprawy, że sprawa nabiera automatycznie charakteru czysto politycznego, wskutek czego oskarżonym przyznane będą prawa więźniów politycznych, a poza tym proces będzie się odbywał nie przed sądem karnym w Paryżu, ale przed trybunałem stanu.

Kto wygrał na loterii

Warszawa, 23. 6. (A) Dzisiejsze ciągnięcie loterii: Zł. 5.000 padło na numery 70.227, 229.96, 31.244 i 122.288. — Zł. 2.000 padło na numery: 22.370, 331.17 i 77.812.

Notowania giełdy warszawskiej

Warszawa, 23. 6. (A) Dzisiejsze notowania giełdy warszawskiej (zamknięcie kursów):

Akcje: Bank Polski 119, Żyrardów 49 1/2, Cu- kier 34, Lilpop 74. Tendencja mocniejsza.

Papiery procentowe: 3 proc. inwestycyjna I em. 81 5/8, 3 proc. inwestycyjna II em. 82 5/8, 4 proc. dolarowa 42 3/8, 5 proc. konwersyjna 71, 4 pół proc. wewnętrzna 65 3/4, 4 proc. konsolidacyjna 67 1/8.

U. S. A. nie zgodzi się na pokój „za wszelką cenę”

Waszyngton, 23. 6. PAT. W czasie uroczystego rozdania dyplomów wychowankom szkoły wojskowej zastępca sekretarza departamentu wojny, Louis Johnson, oświadczył w przemówieniu, że Amerykanie nie chcą wojny, lecz nie zgodzą się bynajmniej na utrzymywanie pokoju „za wszelką cenę”.

Zamierzchłe melodie...

Jersey City, 23. 6. (R). Sekretarz wojny Woo-

dring, przemawiając na uroczystości wręczenia mu dyplomu doktora praw, oświadczył m. in., iż wielkie mocarstwa powinny szybko porozumieć się co do ograniczenia bombardowania powietrznego wyłącznie do obiektów wojskowych. Stany Zjednoczone — dodał Woodring — gotowe są współpracować z innymi narodami nad każdym racjonalnym projektem, zmierzającym do zmniejszenia i ograniczenia złro- jen w sposób definitywny.

5 oficerów sztabu lotnictwa francuskiego zginęło w katastrofie lotniczej

Tours, 23. 6. (R) Samolot wojskowy uległ katastrofie w czasie lotu nocnego pod Beaumont la Ronce pod Tours. Załoga samolotu, składająca się z 7 osób, zginęła. Wśród znajdują-

cych się na pokładzie było 5 oficerów sztabu ministerstwa lotnictwa, podoficer radiotelegrafista i podoficer mechanik.

Trąba wodna sieje zniszczenie w miastach nadbrzeżnych Ameryki

Portland, 23. 6. (PAT) Biuro meteorologiczne w Portland otrzymało od swego obserwatora w Pilotrock depeszę, donoszącą o zniszczeniu przez trąbę wodną małego miasteczka na zachód od Oregon. Według dalszych doniesień, trąba wodna nawiedziła również miasto Pilotrock, liczące 300 mieszkańców. Ludność zdołała jednak w porę uciec, wskutek czego nie

było ofiar. Straty materialne wyniosły 50 tysięcy dolarów.

Dziennie ginie 100 osób w U. S. A. w nieszczęśliwych wypadkach

Nowy Jork, 23. 6. (R). Statystyki National Safety Council wykazują, że w r. 1932 zginęło w Stanach Zjednoczonych w nieszczęśliwych wypadkach 106.000 ludzi, czyli niemal dwukrotnie więcej niż poległo w wojnie światowej żołnierzy amerykańskich. Oprócz tego rannych

było w wypadkach 9.900.000 osób. National Safety Council ocenia szkody materialne, poniesione w związku z tymi wypadkami, na trzy i pół miliarda dolarów. W wypadkach samochodowych zabitych było 39.000 ludzi, a rannych 1.360.000. Dziennie zatem ginęło w wypadkach samochodowych przeszło sto osób.

Stosunki francusko-polskie w oświeceniu b. min. de Monzie

Interesujący wywiad z wybitnym politykiem francuskim

Warszawa 23. 6. (A) Paryski korespondent „Nowej Rzeczypospolitej” ogłasza interesujący wywiad z wybitnym politykiem francuskim Anatolem de Monzie na temat stosunków francusko-polskich.

Były wielokrotny minister Anatol de Monzie — pisze korespondent — zasiadający w Izbie na ławach umiarkowanej lewicy, należy do najwybitniejszych umysłów Francji politycznej. Jest on również najpoważniejszym kandydatem na stanowisko ambasadora francuskiego w Rzymie.

W zakończeniu dłuższej rozmowy na temat nowej wielkiej encyklopedii francuskiej której opracowaniem i wydaniem min. de Monzie jest obecnie zajęty, wyraziłem w imieniu czytelników „Nowej Rzeczypospolitej” prośbę o wypowiedzenie przez ministra swej opinii o wielkich zagadnieniach z dziedziny bieżącej polityki międzynarodowej. Odpowiedź była wręcz nieoczekiwana.

„Porozmawiajmy tedy, drogi panie — odparł min. de Monzie — o stosunkach francusko-polskich, bo te właśnie uważam

za najaktualniejsze dziś zagadnienie polityczne.

Naturalnie, że moją winą, jak i winą wielu Francuzów jest to, że nie powtarzamy dość często przywiązania naszego i wiary naszej w Polskę. Zdawało mi się, że pewne naturalne afekty i uczucia wrodzone nie wymagają ciągłych prolongat i zapewnień. Jest to niewątpliwie błędem, gdyż milczenie nasze pozwalało wielu Polakom zwątpić zarówno w siły wewnętrzne dzisiejszej Francji, jak i w trwałość i głębię naszej przyjaźni do Polski.

Załużę, że sytuacja wewnętrzna Francji nie znajduje sprawiedliwej i zgodnej z prawdą oceny na wschodzie Europy.

Ponieważ niektórym kołom wydaje się, że Niemcy idą w górę, wyprowadzają z tego zbyt pochopne wnioski, że Francja stacza się w dół. Jest to znowu błędem.

Polacy, którzy nie lubią, ażeby sądono ich politykę wewnętrzną na podstawie jedynie pozorów, choćby często znamiennych, z łatwo-

ścią jednak przyjmują za dobrą monetę dyfamacje dotyczące się Francji, a rozpowszechniane po świecie jedynie przez tych, którzy zawsze ze wzdrgą odnosili się do imienia francuskiego.

Tkwi w tym niewątpliwie dużo naszej własnej winy. Pozwalam sobie jednak być zdania, że nasi przyjaciele Polacy nie powinni z lekkim sercem przyjmować na wiarę owych rzekomych błędów, w każdym razie nas Francuzów stać na rekonstrukcję walorów naszej generacji i to w sposób, w jaki uczyniliśmy to „impromptu” w roku 1914.

Zresztą, jeżeli o mnie chodzi,

nigdy nie wątpiłem i nie wątpię w wielkie przeznaczenie Polski odrodzonej.

Jedyna rzecz, jaką sobie zastrzegam, to prawo nie wypowiadania swojej opinii o formach, w których przeznaczenie to ukształtuje się. Pamiętam, że podobnym myśłem dałem wyraz w rozmowie z posłem Liebermanem, który wraz z delegacją sejmu polskiego odwiedził mnie w roku 1928 w moim kochanym mieście Cahors — gdzie sprawowałem wówczas funkcje mera miasta.

Dziś, pamiętając, że musimy przyznać sobie prawa wzajemnej ingerencji wewnętrznej, choćby ingerencji — admiralstwa.

Przecież i my mamy swoich rodzimych mącieli,

mącieli nawet na swój sposób reprezentacyjnych. Tylko, że co do nich nikt nie powinien mylić się. Trzeba umieć odróżniać. Wiem, że Polakom nie zbywa na tej umiejętności.

Cokolwiek bądź — musimy zabrać się do wielkiego wysiłku, jakim jest — moim zdaniem — wzajemne poznanie walorów kulturalnych i umysłowych, oraz wymiana tych walorów przez kontakty osobiste, serdeczne i pozbawione uprzedzeń.

Oto dlaczego stanąłem na czele wydawnictwa, które podjęło się właśnie tego zadania. Wydawnictwem tym jest „Nowa Encyklopedia Francuska”, wychodząca pod moim kierunkiem.

NOŻYCAMI PRZEZ PRASE

MALOWANIE PŁOTÓW

„Czas“:

Nie jest dobrze, jeżeli w czasach, kiedy świat się chwieje w posadach, kiedy ludzkość zatrważona jest o jutro kiedy się od społeczeństwa wymaga ofiarnego współdziałania, kiedy w interesie wspólnej egzystencji obywatele patriotycznie myślący odbierają sobie strawę od ust, aby tu pomóc zagadnieniu obronności, tam szkolnictwa, tam bezrobocia, tam akcji zimowej, tam rozwojowi lotnictwa albo pogotowia na morzu, gdy sprawy motoryzacji urastają do zagadnienia o doniosłym znaczeniu — a pomimo to drogi są coraz gorsze, władza zaś nie widzi pilniejszych zarządzeń jak: pomalowanie płotów „trwałą” farbą.

NAS TO NIE DZIWI..

„Głos Naroda“:

Odwrot od chrystianizmu zbliżył p. Piętkowskiego do filozofii hinduskiej, którą uważa za szczyt myśli ludzkiej i miłości bliźniego. Także do Nietzschego... Bardzo to dziwne, że p. Piętkowski, publicysta wybitny obozu narodowego uwielbia i filozofię hinduską i Nietzschego. Woli ich, niż Chrystusa. Jesteśmy tym mocno poruszeni. Nigdy, byśmy nie przypuszczali, że w tych kołach może istnieć tego rodzaju człowiek, który z lekceważeniem odnosi się do chrystianizmu, a z podziwem do — Nietzschego.

Z TRZECIEJ RZESZY

„Polonia“:

Mury domów Lipska zostały pokryte czarno-biało-czerwonymi skrawkami papieru, na których wydrukowano nast. hasła: „Jeden naród?” — „Jedna kupa niewolników!” — „Jedno państwo?” — „Jedne koszary!”, ostatnie pytanie jest niecenzuralne.

Gestapo poszukuje autorów i sprawców tych ulotek.

może w każdej chwili być od reszty odcięta, na wypadek jeśli wpadnie w ręce nieprzyjaciela.

Czeskie linie Maginota obsadzone są teraz 70 tysiącami żołnierzy. W ciągu 24 godzin jednak, dzięki specjalnej komunikacji z koszarami w głębi kraju, załoga wojskowa może się tu zwielokrotnić do 250 tysięcy ludzi. Podziemne linie kolejowe dojeżdżać bowiem mogą aż do łańcucha tych stalowych schronów zbudowanych z myślą o wojnie długotrwałej. Nietylko nagromadzono tu wielkie ilości amunicji i broni, ale pomyślano też nad tym, by powietrze było dobre. Chodzi o to, by żołnierz czuł się dobrze pod każdym względem. Zainstalowano więc specjalne wentylatory elektryczne i zaopatrzone schrony w lampy o silnym świetle dziennym.

Brak jeszcze tylko pieców, ale tego udogodnienia już nie wprowadzono, rozumując wiadać, że i tak na wypadek wojny byłoby tu dość gorąco....

Polacy nie otrzymali zaproszenia do prem. Hodży

Mor. Ostrawa, 22. 6. PAT. Na wiecu Związku Polaków w czeskim Cieszynie poseł dr Wolf, zaprzeczając w przemówieniu swym wszelkim pogłoskom, jakie ukazały się w krajowej prasie polskiej i miejscowej czeskiej na temat zaproszenia i składu delegacji polskiej na konferencję w sprawie statutu mniejszościowego, stwierdził, że jedynie kompetentnym czynnikiem do wyznaczania delegacji jest wyłącznie komitet porozumiewawczy stronnictw polskich. Dotychczas komitet, jako czynnik reprezentujący ludność polską oficjalnego zaproszenia jeszcze nie otrzymał. Zawiadomienie o możliwości zaproszenia w najbliższych dniach otrzymał z sekretariatu prem. Hodży poseł dr Wolf.

Czeska „linia Maginota”

Siec stali i betonu chroni republikę przed najazdem

O czeskiej „linii Maginota” o fortyfikacjach i umocnieniach granicznych, szczególnie na pograniczu niemieckim, opowiada się gda, niezawsze zresztą zgodne z prawdą.

Udało się jednak sprawozdawcy „Boston Sunday Post” uzyskać wgląd w te sprawy i dzięki zezwoleniu praskiego sztabu generalnego zwiedzić pas nadgraniczny Czechosłowacji. Oto, co tam zobaczył.

Przy budowie linii umocnień granicznych, czeskie władze wojskowe korzystały z wydatnej pomocy Francji. Najlepsi oficerowie technicznych wojsk francuskich, najzdolniejsi inżynierowie kierowali tymi robotami, wykonywając doświadczenia zdobyte przy budowie linii Maginota we Francji.

Wszystkie drogi, prowadzące od granicy — otoczone są masywnymi blokami z betonu o wysokości 3,5 metra i takiejże szerokości, — stoją te bloki po obu bokach drogi co 4 i pół metra. W czasie pokoju dozwolona tu jest szybkość jazdy nieprzekraczająca 6 km na godzinę. Przestrzeń między blokami jest tak wąska, że tylko osobowe samochody potrafią ją przebyć. Wozy ciężarowe ani wielkie czołgi tedy nie przejdą. Pomiędzy blokami znajdują się też ogromne stalowe bramy, ukryte w ziemi. W każdej chwili mogą one zostać wyniesione na powierzchnię i zatrzaśnięte przed najeźdźcą.

Co 180 metrów drogi te najeżone są pułapkami na czołgi, ogromnymi dołami, o wielkiej głębokości, na których dnie ukryte są miny. Czołg, który tu wpadnie, ulegnie zniszczeniu. Z zewnątrz pułapki te są starannie zamaskowane.

Dalej idą linie umocnień ziemnych, schronów betonowych, ale jeszcze nie właściwe okopy. Nadzór i komenda tej części „linii Maginota” mieści się oczywiście pod ziemią, rozporządzając siecią elektryczną wysokiego napięcia, opasującą całą „linię”. Za naciśnięciem jednego guzika instalacji wyskakują z ziemi bramy stalowe i zatrzaszczają się, otwierając się pułapki na czołgi, zasieki z drutu zostają natadowane prądem śmiertelnie działającym.

Ciężka artyleria i działa przeciwlotnicze — umieszczone na ziemi, kierowane są, przy pomocy peryskopów, z podziemi. Na powierzchni, w promieniu działania broni nieprzyjacielskiej nie będzie tu ani jednego żołnierza. — Morderczym ogniem kierować będą ludzie w jaskiniach betonowych.

Teraz dopiero za tą zaporą armatnią, za tym pierwszym hamulcem dla nacierającego wroga, ciągnie się właściwa linia Maginota. Składa się na nią nieprzerwany nigdzie łańcuch przeszło tysiąca stalowych twierdz, powiązanych ze sobą serią tuneli. Przy pomocy łączy elektrycznych każda taka twierdza

Jak się podróżuje w Ameryce

Jazda samochodem, to niezawsze tania przyjemność...

Znany dziennikarz i wybitny reporter sportowy p. Jan Erdman, przebywający obecnie w Ameryce, nadsyła prasie „czerwonej” następujące wrażenia z podróży:

Jak dostać się z Chicago do obozu treningowego Schmelinga w Speculator?... Wszystkie środki komunikacji są do naszej dyspozycji, lecz wszystkie są zbyt kosztowne, jak na zawartość kieszeni. Tam bowiem, gdzie Amerykanie noszą dolary, tam Europejczycy przechowują pieczętówce... przepisy dewizowe.

Decydujemy się wreszcie przebyć półtora tysiąca kilometrów w sposób najbardziej ekonomiczny: jedziemy własnym autem. Ucho Polaka razi ten paradoks, jednak w kraju taniej benzyny i popularnych samochodów jest on zupełnie na miejscu.

Podróż Chicago—Nowy Jork kosztuje bowiem:

samolotem — 270 zł,
koleją — 120 zł,
autobusem — 70 zł,
własnym autem — 17 zł,

pod warunkiem, że wóz obsadzony zostanie przez trzy osoby. A więc naprawdę grosze!

Pięknego 8-cylindrowego Dodge'a bezpłatnie wypożyczyliśmy od słynnej pary sześcioldowców, Killiana i Vopela którzy wyjechali właśnie do Europy. Nawet tak zapaleni kolarze w życiu prywatnym dają pierwszeństwo dobremu samochodowi.

Jechaliśmy tedy doskonałą szosą, szybko, wygodnie według mapy, otrzymanej bezpłatnie na stacji benzynowej.

Przydrożne noclegi

Nocowaliśmy najczęściej w kabinach. Jest to wynalazek wycieczkowiczów amerykańskich pozwalający zaoszczędzić na drogach hotelach. Obok restauracji, ustawionych jest kilka wesoło pomalowanych budek, w których latem nocuje mniej wymagający podróżnik.

Podróżowanie zorganizowane jest w Stanach Zjednoczonych tak wygodnie, jak nigdzie na świecie. Wszystkie szlaki ponumerowane, każdy zakręt, most lub skrzyżowanie dróg z góry zapowiedziane. Zmieniać biegów nie trzeba, gazu dodaje się równomiernie — podniesione wiraje ułatwiają skręty — słowem jazda jest tak bardzo wygodna, że aż monotonna.

Przed jednostajnością i nudą Amerykanie bronią się w sposób bardzo oryginalny. Przede wszystkim czytają... reklamy. Każda chałupa przydrożna, każda ferma reklamuje swoje specjalności. Jedne ofiarowują: „świeże jaja” inne — „kurę na obiad” lub „domowe łody”, inne jeszcze zapraszają do „pokojów gościnnych” proponują roztoczenie opieki nad wożem.

Z usług reklamy korzystają nawet sekty religijne. Właśnie minęliśmy potężny sztyt:

— Przygotujcie się do spotkania z Bogiem!

Na chwilę zrobiło mi się nieswojo, zwłaszcza, że licznik wskazywał 70 mil, a zatem przešlo 110 klm na godzinę.

Jak na złość małe czerwone tabliczki (na każdej — jeden wyraz) ułożyły ostrzegawczy napis:

— Nie bierz zakrętów z szybkością 60 mil, bo stracimy klienta. Z poważaniem — Fabryka kremu do golenia.

Reklamujemy — zagadki

Są jednak jeszcze dziwniejsze napisy, zwłaszcza na gęsto uczęszczanych szlakach. Na przykład czytamy nagle:

— Kto jest największą żyjącą kobietą na świecie?

— Gdzie rośnie hickora?

— Kto powiedział: „Być albo nie być — o to jest pytanie!”

— Czemu odpowiada X w równaniu 5 plus (X:7) = 9?

Albo taki rebus: głowa czerwonoskórego wodza i końcówka „polis”. Rozwiązanie nie jest trudne: Indianapolis.

Po co te zagadki wiszą przy drodze? Dla rozrywki kierowców. A jednocześnie dla użytku firm. Bo od czasu do czasu zamiast oczekiwanej zagadki wpada w oko zawiadomienie o najlepszej czekoladzie, tanich butach lub baseballowych piłkach.

Czasem błysnie biała tablica policyjna: — „Miasto Jacksonsville. Szybkość ograniczona do 30 mil. Patrole cię pilnują!”

Nie trzeba zwracać na to najmniejszej uwagi. Jeśli w tym miasteczku nie palą się czerwone światła, można nacisnąć gaz i rwać tak szybko, jak motor pozwala.

Policja czuwa na drogach

Znalazł się jednak wóz jeszcze szybszy od nas, kierowca jeszcze odważniejszy. Czarna limuzyna minęła nas, zajeżdża drogę i zwalnia stopniowo. Z tyłu zapala się czerwony sygnał:

— Stop! Policja!

Umundurowana ręka każe zatrzymać się

przy krawężniku.

— Jedziecie cały czas 70. Ledwieśmy was dogonili. Ta przyjemność będzie was słono kosztowała... Jedziemy do sędziego. Nie oddać się na więcej, niż 10 jardów od naszego samochodu, bo będzie źle!

Pilnujemy 10-yardowego dystansu.

W miasteczku stajemy na głównej ulicy — tuż pod ganeczkiem.

— Louis A. Pease, agent ubezpieczeniowy oraz sędzia pokoju — czytamy.

Policjanci prowadzą nas na górę. Pan sędzia siedzi nad filiżanką pomarańczowego soku i szlifuje pilniczką paznokcie. Nie nosi ani togi, ani biretu. Od zwykłych ludzi wyróżniają go tylko czarne narękawki, włożone dla oszczędzenia koszuli.

— Dżentelmeni zatrzymani zostali o 10 mil na północ od Forsythe. Jechali z szybkością 70 mil!

— Przyznajecie się do winy?

— Skoro pan władza tak mówi — widocznie ma rację...

— All right! Czy wiecie, że w stanie Nowy Jork nie wolno jeździć szybciej, niż 45 mil na godzinę? Czy wiecie, że dzięki takim automobilom jak wy, corocznie ginie w Ameryce 37.000 ludzi? Dwadzieścia pięć dolarów — żeby mi się to więcej nie powtórzyło!

Zbledliśmy.

— Jesteśmy z Europy, panie sędzio, u nas szosie nie ma żadnych ograniczeń szybkości... Przed godziną jeszcze byliśmy w stanie Illinois: tam też wolno jechać tak prędko, jak motor wyciągnie. Możeby pan zechciał zastosować łagodniejszą taryfę!?

— Ostatnia cena: 12 i pół dolara. Płaćcie w tej chwili, albo każe was aresztować.

Wysupłaliśmy dolary. Ukłoniliśmy się panu sędziemu w koszuli. Ponurym spojrzeniem pożegnaliśmy policjantów.

I schodząc z piętra obliczaliśmy w duchu, czy podróż własnym autem jest istotnie najtańszym środkiem lokomocji w Ameryce.

Olbrzymia afera szpiegowska w Ameryce

NOWY JORK, w czerwcu.

Wielkie zainteresowanie budzi w Ameryce — i nie tylko w Ameryce — olbrzymia afera szpiegowska, ujawniona nie dawno w Nowym Jorku, afera, która — jak to wyraźnie w oficjalnych komunikatach podano do wiadomości — dotyczy działalności szpiegowskiej na rzecz Rzeszy Niemieckiej.

O działalność szpiegowską oskarżonych jest 18 Niemców, którzy w środę, dnia 22 bm stanęli przed sądem federalnym w Nowym Jorku.

Niektórzy spośród oskarżonych są obywatelami Stanów Zjednoczonych, inni mają obywatelstwo niemieckie. Prócz tych, którzy znajdują się w rękach policji amerykańskiej, jest jeszcze pewna ilość osób, objętych aktem oskarżenia, a nieuchwytnych, osoby te bowiem zdołały zbiec z Ameryki przed aresztowaniem.

Na liście oskarżonych figurują m. in. następujące nazwiska:

Hugo von Bonin i Herman Menzel, oficerowie należący do służby wywiadowczej ministerstwa wojny Rzeszy Niemieckiej.

Ernst Mueller — mieszkaniec Hamburga, Kapitan Eryk Pfeifer, pochodzący z Bremy, Jessie Jordan, odsiadująca w obecnej chwili karę 4 lat więzienia w Anglii.

Ignacy Griebel, obywatel Stanów Zjednoczonych, który zdołał zbiec tuż przed rozpoczęciem śledztwa.

Werner Gudenberg, który również zbiegł, Eryk Glasser — szeregowiec armii amerykańskiej z obozu w Mitchfield.

Guenther Gustaw Runrich, sierżant — dezerters armii amerykańskiej.

Dwaj ostatni są aresztowani. Co do pozostałych oskarżonych, to istnieje przypuszczenie, że ukrywają się oni w Niemczech.

Prokurator Lamar Hardy, który kierował śledztwem w tej sprawie, oświadczył prasie, że organizacja szpiegowska starała się zdobywać tajne informacje w sprawach amerykańskich

sił morskich, lądowych i powietrznych oraz informacje, dotyczące ogólnej obrony narodowej dla użytku obcego mocarstwa. Na osobach występujących w procesie ciąży oskarżenie, iż zawiązały one tajną organizację dla zdobywania informacji szpiegowskich i dostarczania ich rządowi Rzeszy. Chodziło im specjalnie o wiadomości z zakresu lotnictwa, marynarki i obrony wybrzeży. Akt oskarżenia stwierdza, iż działalność organizacji szpiegowskiej rozciągała się nie tylko na okręg południowy stanu N. Jork, lecz i na szereg innych okręgów Stanów Zjednoczonych.

Kierownicy organizacji szpiegowskiej, według oświadczenia prokuratora Hardy'ego, przebywali stale w Niemczech. Działali oni przy pomocy pośredników mieszkających w Stanach Zjednoczonych. Organizacja posługiwała się również agentami, wchodzącymi w skład załóg statków niemieckich, kursujących pomiędzy portami Rzeszy a St. Zjednoczonych. Agenci, działający w St. Zjednoczonych są z pochodzenia Niemcami. Członkowie organizacji szpiegowskiej rozporządzali dużymi sumami dla zdobycia informacji. Władze śledcze nie przerywają śledztwa, które już trwa od 5 tygodni, dążąc do wykrycia pozostałych uczestników afery szpiegowskiej.

Na statkach niemieckich — jak twierdzi akt oskarżenia — przewożono mapy, wykresy i inne zdobycze wywiadu niemieckiego w Ameryce.

Stwierdzone zostały i ustalone ścisłe daty, kiedy odbywały się spotkania oficerów wywiadu niemieckiego z oskarżonymi. Dnia 7 czerwca 1937 roku dr. Ignacy i Teodor Griebel odbyli takie spotkanie w Berlinie w hotelu „Eden”. Akt oskarżenia wylicza również szereg dat spotkań podobnych na terenie Stanów Zjednoczonych.

Proces ten jest największym procesem szpiegowskim, jaki rozegrał się dotąd w St. Zjednoczonych.

Tabela loterii

(NIEURZĘDOWA)

z dnia 22 czerwca

I i II ciągnięcie GŁÓWNE WYGRANE

Stała dzienna wygrana zł. 5000 pada na

nr. 36544

Zł. 15.000 na nr. 21023

Zł. 1.000 na n-ry: 795 28204 44965 85500

86319 91144 151408

Zł. 500 na n-ry: 27311 67713 139063 141129

143219 145956

Zł. 250 na n-ry: 536 2427 6155 8623 9199

13779 16296 23128 23312 38533 49372 50586 53445

Zł. 10.000 na n-ry: 11106 130186 143801

Zł. 5.000 na nr. 87833

Zł. 2.000 na nr. 126892 159068

60246 63049 63295 68876 78978 80674 8076582163

87717 91158 91541 91881 108593 108974 111170

111810 111966 119446 120834 122914 138344 142004

152758 155245 156706

Wygrane po zł 125

87 318 2369 659 3213 382 774 834

4003 88 717 5087 6171 39 289 810 7297

10071 223 463 584 11225 311 506 871

8180 570 9020 256

12128 336 806 908 13201 302 482 827 91

976 14336 723 15016 227 302 86 521 16401

35 607 755 17281 18 333 18776 19363

20278 437 929 21052 549 842 79 987 22228

332 44 484 500 23183 870 645 24434 25040 206

759 26117 217 534 28117 503 88 29963

30440 32591 33553 885 34073 283 35136 258

404 839 38058 727 37418 75

38544 647 39038 130 658

40212 888 41116 46 81 501 679 989

42614 44148 818 45478 46016 51 638 879

44 47077 780 48829 77 49104 791

50023 165 377 95 511 51516 937 52007

441 53288 410 877 54328 53083 407 913

56119 843 58469 59014 271 307

60151 242 354 423 63202 64866 65346

56940 67140 304 734 68186 592 69209 633

50

70293 489 550 90 72754 872 930 73176

74025 32 344 49 614 75042 299 541

76135 521 692 77469 78154 359 621

79726

81548 82249 700 83468 996 84200 604

749 85328 86206 417 87054 973 88914 89034

90048 319 421 712 800 91504 873 946

92019 380 583 712 30 93002 203 94442 688

801 98465 900 96242 363 97572 607 723

88555 99144

100305 942 102129 606 919 103051 314

677 84 844 104053 105155 486 519 106553

976 107822 108560 960

110718 814 111673 765 113348 955

115156 321 814 116014 333 410 838 117026 339

782 828 118426 858

120122 121486 298 721 85 124414 125024 85

126218 414 127886 128210 704

130450 131051 715 74 905 132150 372 519

133205 340 97 559 134286 829 136440 88

137115 318 737 138450 700 139851 985

140914 141617 904 142464 144921 146058

325 41 61 417 503 147305 877 148144 339

150028 384 505 828 794 151812

152750 154057 330 607 757 155215 156302

155 158709 159335 420

Wygrane po zł 62.50

91 147 214 81 569 644 893 948 1117

21 97 251 517 69 688 22230 546 744 812

28 3027 180 428 66 573 640 711 64 74

4058 78 331 563 5113 413 675 78 6068

340 98 818 910 59 7453 60 592 616 870

8101 422 37 567 610 61 706 65 9091 129

222 73 444 84 637 751 821

10049 85 146 73 214 20 443 535 80

810 13 17 911 81 11067 73 176 499 684

808 943 12451 574 621 99 752 54 914

13006 18 351 520 672 857 74 14071 228 39

694 707 828 62 81 15014 17 235 378 415

19 653 83 731 50 91 16 116 330 591 645

704 969 17477 87 514 659 773 838 940 48

18137 288 532 602 710 867 19019 29 153

239 517 627 870

20249 870 21102 67 345 76 59 544 99

621 885 22151 300 451 68 92 596 881 952

23001 22 36 64 150 81 88 202 49 88 303

44 495 740 24721 69 887 992 152003 42 483

844 60 912 26053 133 59 644 789 27047 59

90 156 271 381 432 646 90 20 28258 319

33 84 661 63 860 29284 484 564

III ciągnięcie

Wygrane po zł 125

1071 979 2101 572 3630 899 4092 692

5088 96 395 7587 8278 814 9177

10527 693 11809 13083 107 15074 231 57

442 16392 17971 18777 19169 936

20523 22193 25163 688 857 26151 27132

766 28201

32830 33024 722 36164 37150 693 831 47

38106

40360 919 41380 42140 753 970 43131 471

44078 540 47276 938 48439 49029 261 98

50338 63 478 5299 972 34417 806 56353

57677

60023 61644 62002 63064 116 248 86 779

64610 825 65722 43 67654 68749

70200 984 73470 78647 77352

82712 83560 84394 86125 87753 89588

90832 926 91439 729 93518 97499 512

98246 720 952 61 99084 817

100409 766 102806 103157 104091 105233

106610 108212 109364 667

110188 112751 851 113190 115706 116273

620 931 119123 70

120073 21515 122575 859 123575 125778

127562 129914

130558 994 131973 134442 136986 139684

140192 141014 142559 861 143474 700

145455 146163 749 148735

150165 152231 424 154790 155063 93

158376 159974

Wygrane po zł 62.50

114 222 310 724 2046 164 523 703 3245 47

401 599 4374 511 5069 132 579 6021 875

7068 86 745 896 8007 124 818 61 9153 346

680 918

10631 11177 876 12052 259 540 13349 61

575 990 14079 98 257 15209 583 651 862

16013 31 90 105 865 908 17557 71 18144 63

631 19642 58 722 809 945

20164 431 516 21359 22394 23533 24575

609 863 68 910 25386 970 26210 347 870

27036 144 265 503 69 645 724 905 28015

386 457

30231 526 741 31389 910 34026 284 35024

520 632 894 34331 35020 234 445 533 618

36192 504 791 37279 536 731 38177 743 60

39054 180

40057 314 41148 404 5 18 42053 120 502

608 43100 297 858 44065 340 525 45027

46399 578 881 47120 21 50 48239 61 537

703 49548 50 879

51050 488 520 767 52198 529 53372 947

54699 55190 366 488 535 799 829 980 56025

678 58385 59273 963

60135 687 772 61454 964 82 62286 570

63233 979 64129 705 65023 211 66110 31

364 67009 523 68166 340 483 69115 557 77

70273 318 71173 667 957 72308 54 96

73074 77 203 16 74000 241 493 75360 76532

77442 73 873 78595 79074 220 739 932 79

80037 81203 772 950 82618 821 928 83326

84096 335 86001 48 160 422 88006 285 698

89184

90818 91259 402 24 566 93190 94178 577

725 95365 96315 571 683 97302 5 835 98109

507 22 662 829

100537 686 772 101083 232 43 821 98

102240 295 732 103979 105798 106069 469

542 939 109333

110334 438 901 42 11148 905 112517 76

113332 853 114859 115247 116606 43 761

838 117308 80 410 732 118300 119188 808

120353 122085 123448 623 124738 125813

948 126083 87 316 30 542 913 127143 245

395 538 798 828 128541 995 129010 370 754

130390 457 884 131902 99 132212 18 77

83 665 922 133025 134233 303 444 135195

308 662 954 136898 137058 264 138072 83

765 139497

140889 141247 553 142555 873 143133 49

144591 876 958 145163 709 846 955 146716

26 888 147116 44 72 148341 637 149500

150285 687 941 151054 136 76 882 152210

462 534 72 667 921 153008 72 78 376 412

574 154119 40 385 98 523 759 996 155395

451 764 915 156189 430 158205 159313 71

444

IV ciągnięcie

GŁÓWNE WYGRANE

Stała dzienna wygrana zł 20000 na nr

135032

Zł 15000 na nr. 28581.

Zł 10000 na nr. 52482.

Zł 5000 na n-ry: 22156 68146 89678.

Zł 1000 na n-ry: 42110 48705 59244 67396

69267 142059

Zł 500 na n-ry: 22351 58546 72188 119624

130797 143579

Zł 250 na n-ry: 10759 11448 16651 19816 31207

47064 68039 72388 74033 83817 91658 96027 98544

98729 103019 107401 117332 122566 126092 127878

130876 137515 139134 143958 144667 145444 146234

145716 148860 150491.

Wygrane po zł 125

1211 472 2602 796 3404 786 8435 9465

5061 966 7130 8090 621 9104 9465 9465

10601 969 1119 0516 757 13783 14015

960 15726 53 16852 19335 64

20138 81 21362 22160 733 24460 27262

WSZYSCY BUNTUJĄ SIĘ W ZDOBYTYM WIEDNIU

By uniknąć losu Austriaków...

Wszystkie głosy prasy zagranicznej zgodne są co do tego, że we Wiedniu dzieje się źle. Z każdym dniem zjawiają się w czołowych organach wielkich stolic europejskich długie opisy, rzucające światło na tragedię, jaką przeżywają obecnie we Wiedniu nie tylko Żydzi, nie tylko katolicy, monarchiści i w ogóle dawni zwolennicy frontu ojczyźnianego, ale wszyscy bez żadnego prawie wyjątku, nawet i najzagorzalsi adherenci narodowego socjalizmu. Opinia ta jest już dziś tak powszechna, że jeden z najwybitniejszych i najpoważniejszych publicystów francuskich, Władimir d'Ormesson, który nigdy słów na wiatr nie rzuca, pisze w wstępnym artykule „Figaro” dosłownie: „Jeśli przywódcy Niemców sudeckich, którzy prowadzą rokowania z premierem Hodżą, mają naprawdę swobodę w swych decyzjach, powinni starać się dojść do porozumienia z rządem czeskim z jednej głównie przyczyny: aby uniknąć losu Austriaków”.

Armia buntuje się

I jakkolwiek dość dużo ostatnio już pisało się o strasznej depresji, jaka panuje w b. stolicy niepodległej Austrii, to jednak warto jeszcze zapoznać się z niezwykle ciekawymi i pod wielu względami nowymi szczegółami, jakie ukazały się na łamach jednego z najpoczytniejszych pism francuskich, „Petit Parisien”.

Autor reportażu, André Salmon, zajmuje się głównie rozgoryczeniem, jakie panuje w szeregach armii austriackiej. Opowiada on m. in., że ostatnio podoficerzy 15-tego pułku piechoty zdobyli się na odwagę i zaprotestowali przeciwko wezwaniu szeregów ich towarzyszy do raportu. Na mocy decyzji niemieckich władz wojskowych zdegradowano kilkunastu „zugsführerów” do rangi „freit-rów”. Nie chodziło tu przy tym o żadne szkany, ani o kary za przewinienia, ale przede wszystkim o obniżenie żołdu. Zdecydowana postawa podoficerów zmusiła jednak niemieckie władze wojskowe do cofnięcia tego zarządzenia. Wszyscy jednak zdają sobie sprawę, że nie jeden śmiałek będzie musiał za tę odwagę odpokutować i że wkrótce znajdzie się bardziej rzeczowy powód, dla przeprowadzenia zamierzonej degradacji.

Niemniej charakterystyczny wypadek zdarzył się w czwartym pułku piechoty, który do niedawna jeszcze szczycił się swoją nazwą „Hoch - und Deutschmeister”. Podoficerzy tego pułku odmówili wprowadzenia muśstry pruskiej. Zarządzona rewizja w koszarach doprowadziła do odkrycia większej ilości egzemplarzy nielegalnego czasopisma komunistycznego „Der rote Soldat”. Gestapo przeprowadziła liczne aresztowania, wkrótce jednak wszystkich zwolniono z więzienia, z powodu braku dowodu winy.

Nędza

W myśl wskazówek niemieckiego sztabu generalnego, podoficer musi się różnić od zwykłego szeregowca przede wszystkim swoją stopą życiową. Podoficer niemiecki ma przymusowo zajmować mieszkanie „odpowiadające jego randze” i posiadające pewien komfort, a więc przede wszystkim łazienkę. Tymczasem żołd, jaki otrzymują podoficerzy austriaccy, w żadnej mierze na to nie wystarcza, w ostatnim czasie więc odbywają się masowe przeprowadzki podoficerów do nędznych, pozbawionych wszelkich wygod mieszkań, do których coraz częściej zagląda nędza. Cały szereg oficerów przebywa obecnie w więzieniach austriackich. Przeprowadzona czystka jest niezwykle surowa. Te zaś pułki, które uchodzą za bierne reżimowi socjalistycznemu zostały uzupełnione elementem wojskowym, sprowadzonym z Rzeszy, co najmniej w wysokości 1/3 ogólnej liczby żołnierzy danego pułku.

Abonament na rozkaz

Rzeczy niewiarygodne i wprost nieprawdopodobne stały się jednak prawdą. Rzesza wypowiedziała bezwzględną wojnę szczęściu i zadowoleniu, które charakteryzowało mieszkańców Wiednia. Zwalcza się z całą bezwzględnością romanse i pieśni Schuberta, które mają coś z idylli. Chce się koniecznie przemienić Wiedeń w miasto bez uśmiechu.

Zarówno stolica, jak i cała prowincja owiana jest jak gdyby gęstą mgłą smutku. Czytelnictwo we Wiedniu spadło do rozmiarów wprost nieprawdopodobnych. Nie sprzedaje się wprost żadnej książki, a to z dwóch przyczyn: najwybitniejsi i najbardziej poczytni pisarze albo uciekli za granicę, albo też wolą w tej chwili milczeć. Poza tym

spadł na Austrię dosłownie potop najrozmaitszych „dzieł” przysłanych z Rzeszy. Kiedy stwierdzono, że nikt się tym nie interesuje i że nikt tych książek nie chce wziąć do ręki zaczęto i tu stosować metodę przymusu. Urzędnicy, przedstawiciele handlu i przemysłu, a rzecz jasna przede wszystkim ci, którzy oficjalnie należą do partii, otrzymali rozkaz zaabonowania czasopism i wydawnictw niemieckich.

Stenotypistki z Berlina

Tak samo na rozkaz idzie się do teatrów i do kin, by oglądać sztuki importowane z Berlina. Niemiecki przemysł filmowy wykorzystuje tę koniunkturę i tuczy biednych Wiedeńczyków starymi filmami propagandowymi, które w Berlinie wyświetlane były jeszcze w pierwszym okresie reżimu.

W ogóle wszystko przychodzi z Berlina. Stamtąd sprowadza się do Wiednia nie tylko wyższy personel urzędniczy, ale nawet i niższych funkcjonariuszy. Na zarządzenie Gestapo sprowadzono ostatnio do Wiednia całą armię stenotypistek.

W tych warunkach dawni hitlerowcy wiedeńscy rozumieją, że wyprowadzono ich w pole. Władze nazistyczne zostały ostatnio zafrapowane masowym występowaniem z szeregów hitlerowskich organizacji paramilitarnych. Na skutek tego przywódcy tych formacji otrzymali tajne zarządzenie z Berlina, aby nie przyjmować do wiadomości żadnej dymisji. Dziś można wystąpić z organizacji paramilitarnej tylko w tym wypadku, jeśli zaufany niemiecki lekarz stwierdzi, że krok taki da się usprawiedliwić jakimś fizycznym defektem.

Rozczarowanie i niechęć do wysłanników berlińskich rośnie z dniem każdym, a coraz szersze kręgi zatacza nielegalny ruch, który grupuje się dookoła dwóch niewykrytych dotąd, mimo usilnych poszukiwań, czasopism, które żądają wszelkiej władzy dla rodowitych Austriaków.

„Idylla” pierwszych dni

W pierwszych dniach reżimu panowało istotnie zadowolenie. Kupcy wiedeńscy robili dobre interesy, a wygłodzeni, pozbawieni artykułów pierwszej potrzeby Niemcy z Rzeszy, masowo przybywali do Wiednia, gdzie robili zakupy. Bawiło to często Wiedeńczy-

ILF i PIETROW

PIŁKA NOŻNA czyli poczucie mocy

Kilka razy do roku zdarzają się jasne, dziwne, po prostu nienaturalne dni. W takim dniu nie rozelegają się dzwonki szefów i nie widzą urzędników.

Wszystcy oni odeszli. Na mecz futbolowy na stadionie. Ze wszystkich stron napływają tysiące entuzjastycznych miłośników sportu futbolowego, młodzi i starzy zwolennicy kultury fizycznej wzdłuż ulicy, wiodącej do stadionu. Właśnie wydarzył się pierwszy i do tych czasów jedyny w swym rodzaju wypadek, że przechodnie zmiażdżyli auto. Powtarzamy. Nie auto zmiażdżyło przechodniów, ale przechodnie zmiażdżyli auto. Niecierpliwi fanatycy sportu, widząc przed sobą stadion, rozwinęli nagle niedozwoloną szybkość i stratoskali małego Forda, który spokojnie chciał przejechać ulicę. Auto jęknęło, jak zając. Było już

jednak za późno. 50.000 ludzi przeszło po nim, po czym wspomniany wóz naturalnie został wyrzucony na szmelc.

Położenie zwykłych obywateli jest w takim dniu straszliwe. Wszystkie środki lokomocji są obsadzone amatorami, którzy wymachują rękami i krzykiem podają sobie nawzajem przypuszczenia co do wyników gry, obiegają wagony, trotuary i jezdnię, otaczają taksówki i błagają szoferów aby ich zawieźli do stadionu.

Tak więc w ten lub ów sposób zbliżają się szczęśliwi posiadacze biletów do stadionu. Tam oczekują ich jeszcze większe tłumy. Są to widzowie, którzy biletów nie kupili i nie kupią. Przybyli oczekując cudu Rachunek jest prosty: komuś z tych 50.000 zachorowała żona lub przyjaciel. Takie wypadki przecież się

zdarzają, marzy widz. A ten ktoś sprzedaje swój bilet. Albo jakiś wariat przepycha się do trybuny, potem nagle namyśla się, nie idzie na mecz i sprzedaje swój bilet. Ale widz z biletem patrzy daremnie w oczy człowiekowi bez biletu szepcząc: może pan ma zbyt cenny bilet! Wszystko zapóźno.

Żony i przyjaciele w takim dniu nigdy nie chorują, a już zwariowanych osobników nie ma wcale.

Zresztą opowiadają, że jakiś oryginał chciał kiedyś odstąpić bilet na trybunę. Zaledwie to powiedział, a już znikł w tłumie. Tratowanie i walka trwały prawie dwie minuty, a gdy wreszcie wszyscy z zaczerwienionymi twarzami opuścili miejsce czynu, znaleziono tam tylko dwa marynarkowe guziki i kupkę popiołu. Po dziś dzień, nikt nie wie, gdzie znikł nierozważny posiadacz biletu.

Na pół godziny przed rozpoczęciem, gdy widzowie ściągają, na kształt ławicy, stłoczonych śledzi, auta z całego miasta ustawiają się długim szeregiem, wówczas jakaś fabryka filmów wysyła oddział aparatów, aby szybko nakręcić parę obrazów ruchu ulicznego, które są koniecznie potrzebne do filmu „Rekin New Yorku”.

Betonowe stoki stadionu są gęsto obsadzone.

ków, którzy nie dopatrywali się jeszcze prawdziwej przyczyny tej nagłej „prosperity”. Niemcy przybywający do Wiednia tuż po Anschlussie w pierwszej chwili nie mogli wprost uwierzyć, że tu jeszcze można otrzymać prawdziwe tkaniny, sporządzone z wełny a nie z papieru. Zakupywano więc wszystko, płacąc każdą cenę, przede wszystkim zaś prosperowały przedsiębiorstwa, w których można było zaopatrzyć się w artykuły spożywcze. Dziś jeszcze krąży we Wiedniu anegdota o szeregowcu niemieckim, który przybył do Wiednia z pierwszym transportem wojsk i wchodząc do mleczarni poprosił nieśmiało o ćwierć funta masła.

— U nas — odpowiedziała mu właścicielka — nie sprzedaje się masła na ćwierć funta.

— Ach, więc i wy nie macie masła tak samo jak my?

— Wcale nie. U nas musi się kupić conajmniej cały funt.

— Naprawdę? Więc proszę mi dać 3 kilogramy.

„Kraft durch Freude” — przyniosła fiasko

Tak było jeszcze niedawno temu. Jakże jednak inaczej wygląda wszystko dzisiaj. Zniknęła radość. Na żadnej twarzy nie maluje się znak zadowolenia. Należy podkreślić, że m. in. wycieczka zorganizowana pod hasłem „Kraft durch Freude” skończyła się nieprzewidywanym wprost fiaskiem. Trzecia Rzesza urządziła mianowicie wycieczkę do Niemiec dla „zaufanych ludzi”, wybranych spośród grup robotniczych, które za czasów Schuschnigga manifestowały swe przywiązanie do hitleryzmu. Tymczasem jednak, gdy ci robotnicy wrócili z Rzeszy do Wiednia i na zebraniach mieli swym towarzyszom złożyć sprawozdanie, otrzymali nagle stanowczy zakaz podzielenia się swymi wrażeniami z członkami swej organizacji zawodowej. Stało się to dlatego, że 30-tu spośród nich na wiecach poinformowało towarzyszy o przeżyciach swoich w Rzeszy, ale w takim sensie, że władze oficjalne uważały za stosowne całą tę 30-tkę wysłać natychmiast do obozu koncentracyjnego, gdzie przebywają do dnia dzisiejszego. Okazało się w dodatku jeszcze, że duża ilość spośród tych pielgrzymów skorzystało z podróży do Niemiec i nawiązało tam kontakt z nielegalnymi organizacjami niemieckich socjalistów i komunistów.

Coraz rzadszy więc jest śmiech w pogodnej do niedawna wesołej stolicy naddunajskiej, a coraz częściej w oczach zjawiają się łzy.

(h)

Jak pracuje najbardziej wpływowy dziennik sowiecki

W redakcji „Prawdy” ważą się losy obywateli ZSRR.

Korespondent moskiewski „Frankfurter Zeitung” przynosi ciekawy materiał, dotyczący budowy i organizacji naczelnego organu Sowieckich, dziennika „Prawda”.

Redakcja pisma mieści się w monumentalnym gmachu, zbudowanym według planu francuskiego architekta, Le Corbusier. Plan ten musiał wziąć pod uwagę nie tylko okoliczność, że gmach przeznaczony był dla naczelnego organu partii, lecz uwzględnił również konieczność zbudowania lokalu klubowego, założenia ogrodu i wzniesienia sklepu spożywczego „Gastronom”. W dzielnicy całej gmach ten wygląda jak pałac, a o kilkanaście kroków za nim kończy się gładki asfalt i przechodzień tonie nieraz w przedmiejskim błotku.

Nie wydawnictwo, lecz urząd

Wystarczy wejść do gmachu „Prawdy” aby odczuć całą pełnię władzy tego dziennika. Redakcja nie jest właściwie warsztatem wydawniczym, lecz urzędem. Strzeże ona linii politycznej i stanowi tubę najwyższych urzędników państwowych. Opinia „Prawdy” obowiązuje ogół sowiecki, a dziennik ten wydaje hasła dla całej prasy. Jego znaczenie rośnie jeszcze wskutek tego, że poświęca swe łamy na udzielanie pochwał czy nagan, a ten sąd w takich wypadkach uznaje całe państwo.

Jednym pociągnięciem pióra

To też dziennik może zniszczyć człowieka o najbardziej na pozór zapewnionej egzystencji, a jednym pociągnięciem pióra niweczy nieraz zasługi całego życia. A jeśli w roku ubiegłym tytuł dygnitarzy wpadło w niełaskę, było to jedynie skutkiem krytycznego stanowiska wobec nich „Prawdy”. Ale za to dziś nikomu nie należy kopciuszek może dzięki „Prawdzie” dojść w ciągu jednego dnia do wysokiego stanowiska a przynajmniej zdobyć sławę wśród milionów.

Nic dziwnego, że dziennik tego typu i o tak rozległych wpływach potrzebuje też szczególnych informacji, wybiegających daleko poza zakres pracy dziennikarskiej. Nie może on polegać tylko na wiadomościach korespondentów własnych, lecz odbierać materiał informacyjny od czytelników, rekrutujących się ze wszystkich sfer i warstw.

350 tysięcy listów do redakcji

W r. 1937 „Prawda” otrzymała 350 tysięcy listów do redakcji, w których znani i nieznan

autorzy donosili o brakach i nadużyciach, dostrzeżonych przez każdego z nich na odpowiednim odcinku działalności.

Autorzy tych listów proszą redakcję o zainteresowanie się sprawą, skutkiem czego „Prawda” staje się rodzajem instancji, która nieraz ma obowiązek zaradzenia brakom na przyszłość. Oczywiście, takiej masy listów dziennik nie jest w stanie ogłosić, ba, mała tylko ich część ukazuje się na łamach. Ale z tego nie wynika, że reszta ginie bezowocnie. Owszem, „Prawda” posiada specjalne biuro, mające na celu rozpatrywanie całej korespondencji od czytelników.

Z „Prawdy” do... G. P. U.

Zadaniem każdego referenta takiego biura jest przejrzenie dziennie co najmniej 30 listów, których treść musi też zakomunikować odpowiednim władzom i wybrać to, co nadaje się do ogłoszenia w dzienniku. Nieraz treść listów wędruje do G. P. U. lub do władz partyjnych. A oskarżenia i zarzuty pod adresem poszczególnych osób redakcja notuje w specjalnej kartotece, z której później czerpie materiał w atakach na „wrogów ludu”, „trockistów” i t. p.

Z wykształceniem gorzej

Jaki jest skład osobowy tego dziennika, bijącego dwa miliony egzemplarzy? Cała redakcja liczy 265 osób, a w tej liczbie 104 członków partii czy komsomolców. Ale tylko 103 ludzi z tego składu można uważać za dziennikarzy w ścisłym znaczeniu tego słowa. Z tych 103 ledwie połowa pozostaje na stanowisku ponad trzy lata, a wielu jest takich, co niedawno siedzieli na ławie szkolnej. Zaledwie 34 posiada wyższe wykształcenie. Samo kierownictwo redakcji doszło do wniosku, że taki stan trwać nie może i zorganizowało kursy dokształcające, o których utrzymuje, że w ciągu lat pięciu dadzą one uczestnikom pełne wykształcenie wyższe.

Od słuchaczy tych kursów wymaga się znajomości jednego tylko języka obcego, a najważniejszymi przedmiotami są: historia partii, leninizm, materializm dialektyczny i historyczny, oraz polityczna ekonomia. To też poziom dziennikarza z „Prawdy” nie da się porównać z poziomem zachodnio-europejskim. Olbrzymia większość członków redakcji nigdy nie była za granicą, o stosunkach więc poza Sowiecami nie ma żadnego pojęcia.

Wreszcie rozbrzmiewa gwizdek sędziego. Wszyscy oddychają mimo woli z ulgą. Palace zapalają szybko jeszcze jednego papierosa, aby sobie potem nie przeskadzać, niepalący kładą do ust miętówki i gryzą je nerwowo.

Mecz przebiega z szybkością, która oburza duszę każdego fanatyka sportu. Jakkolwiek gra trwa półtorej godziny, fanatykowi wydaje się, że grano tylko dwie minuty. Ale nawet podczas tych dwóch minut sędzia skrzywdził jedną ze stron. Fanatyki sportowy jest zawsze zdania, że sędzia oszukuje i fałszywie rozstrzyga, że napastnik nie jest dość szybki, a lewoskrzydłowy w ogóle jest pod psem. Znowu wszystko sfalszowano, goł został strzelony ze spalonego i w ogóle, gdyby fanatyki był na polu wszystko wypadłoby lepiej, słusznie i z większą emocją.

A jednak fanatyki sportowy to dobry i porządny chłop. Jest młody. Podnieca się, denerwuje, odczuwa ból aż do głębi duszy; ceni granie drużyny, dokładne podanie piłki i osty strzał do bramki. Nie lubi patałachów, tak zwanych „indywidualistów”, którzy „pokazują się”, grają dla siebie i psują cudowną muzykę futbolu.

Koniec drugiej połowy odgrywa się już o zmroku. Nad boiskiem przelatuje właśnie samolot. Jeszcze oświeca go słońce, ale na trybunach widać już wyraźne miganie płomyków zapalek. W tej chwili, gdy do końca gry pozostaje jeszcze tylko kilka drogocennych chwil i gra osiągnęła szczyt napięcia, jakiś pętał w białej skórzaney czapce podnosi się z miejsca, opętany nadzieją znalezienia miejsca w tramwaju. W chwilę później znana już jest liczba obecnych pętałków. Jest ich około 3.000. Zrywają się z miejsc i pędzą do wyjścia. Są to nędzne dusze, dla których tramwaj jest ważniejszy od futbolu. Towarzyszy im ogólna pogarda.

Podczas gdy oni pięściami i rykiem walczą o miejsce na końcowej stacji tramwaju, wielka masa widzów śledzi ostatnie kombinacje drużyn futbolowych.

Jeszcze chwilę po odgryzaniu walki wszyscy siedzą bez ruchu, podnoszą się bez pośpiechu i wychodzą z zupełnym spokojem. Na ulicy osądza się grę, ustala się ostateczne poglądy na tego czy innego gracza. Zły tu jest los samotnego człowieka.

Chce on wymienić z kimś wrażenia, nie wie jednak z kim. Z żalosnym uśmiechem samot-

nik biegnie od jednej grupy do drugiej. Ale wszyscy są pogrążeni w debatach i nowoprzybyły spotyka się z chłodnym przyjęciem. Złe się dzieje indywidualistom.

Podczas ostatniego wielkiego meczu pewnemu fanatykowi tego szlachetnego sportu zdarzyło się następujące nieszczęście. Na stadion przybył w większym towarzystwie, ale przy wyjściu zgubił przyjaciół w tłoku. Zdarzyło mu się najgorsze — nie miał nikogo, z którym mógłby wymienić wrażenia. Zrozpaczony biegł wśród obcych. Co robić. Wydarzenia wstrząsały nim. Ponieważ nie był w stanie opanować swe uczucia, postanowił wysłać komuś depezę. Ale komu?

Rezultat był następujący. W miasteczku Syzrani nocą listonosz obudził spokojnego urzędnika — wuja wspomnianego fanatyka sportu, i wręczył mu depezę. Długo stał wujek boso na lodowatej posadzce i starał się odcyfrować niezrozumiałą depezę. Gratuluje trzy dwa kombinowanych. Stop — lewe skrzydło Turcji wspaniałe stop — Kemal Rifat z wielkim taktem prowadzi stop — pociesz ciotkę stop.

Wujek nie spał całą noc. Ciotka płakała i również nic nie rozumiała.

Właściciele realności u wojewody interweniują w sprawie surowych zarządzeń

Do Krakowa powrócił z inspekcji robót publicznych na terenie województwa wojewoda dr Tymiński i objął urządowanie.

W dniu dzisiejszym p. wojewoda przyjmie przedstawicieli Katolickiego Stowarzyszenia

Właścicieli Realności i Towarzystwa Właścicieli Realności w Krakowie, którzy przedstawiają postulaty i bolączki związane z ostatnimi surowymi zarządzeniami władz w sprawie odnawiania i remontu nieruchomości.

Prokurator w Krakowie przesłuchuje świadków w sprawie wznowienia procesu Ciunkiewiczowej

Jak się dowiadujemy, w Prokuraturze krakowskiej przesłuchiwać są świadkowie w sprawie wniosku Marii Ciunkiewiczowej o wznowienie jej procesu.

Sprawa spoczywa w rękach prokuratora dr Stawarskiego, który przesłuchiwał już dotąd szereg osób. Nie należy się spodziewać,

aby przesłuchanie świadków było ukończone przed upływem 3—4 tygodni.

W tym stanie rzeczy liczyć się należy z tym, że akty sprawy nadejdą do Warszawy w czasie ferii a decyzja Sądu Najwyższego zapadnie dopiero w jesieni.

Kobieta pod kołami pociągu na dworcu kolejowym w Krakowie

Wstrząsający wypadek rozegrał się dziś rano na dworcu kolejowym. Przed parowozownią wpadła pod przejeżdżający pociąg czysticielka wagonów, której nazwiska na razie nie ustalono.

Doznała ona odcięcia nogi oraz ogólnych obrażeń. Ofiarę wypadku przewieziono natychmiast do szpitala. Daje ona słabe oznaki życia.

Dyrektor muzeum budapeszteńskiego w Krakowie

W Krakowie bawi dyrektor Muzeum Narodowego w Budapeszcie hr. Zichy, który zwiedza krakowskie Muzea i zabytki miasta.

Unieruchomienie kopalni „Piłsudski“

Z dn. 26 bm. zostanie unieruchomiona na przeciąg jednego tygodnia kopalnia „J. Piłsudski“ w Jaworznie celem przeprowadzenia gruntownego remontu sortowni. Załoga kopalni otrzyma częściowo urlopy, a częściowo zatrudniona będzie przy remoncie oraz w kamieniołomach.

Liczne zgłoszenia na wyjazd do Chełmka

Wiadomość o wyjeździe pociągu popularnego na mecz Makkabi — Chełmek wywołała duże zainteresowanie. Dziś w ciągu przedpołudnia zgłosiło się w sekretar. Makkabi szereg osób, które wpłaciły na bilety. Przypomina się, że bilety otrzymać mogą tylko te osoby, które najpóźniej do niedzieli 26 bm. wpłacą w sekretariacie Makkabi (Mikołajska 9) należytość za bilet w kwocie 2.80 zł.

Katastrofa samochodowa w Chrzanowie

U wylotu ul. Pierackiego w Chrzanowie, samochód osobowy zderzył się z wozem ciężarowym. Oba auta uległy zniszczeniu.

Czy Atlantyda mieściła się w dolinie rzeki Tag?

Lizbona, 23. 6. (R). Uczony portugalski, profesor Uniwersytetu w Porto dr Mendes Correia wygłosił w Santarem interesujący odczyt o przeszłości Portugalii, w szczególności o dolinie rzeki Tag.

Prof. Correia stwierdza, że dolina Tagu już przed 10 tysiącami lat była zamieszkała przez plemiona osiadłe o pewnej już dość wysokiej kulturze i umiejscawia bazę legionów rzymskich z czasów podboju Luzytanii przez Rzymian, znaną z kronik pod nazwą „Meron“ w

Santarem, właśnie w dolinie Tagu, opierając się na opisach rzymskich kraju i ich mieszkańców oraz obyczajów.

Niemniej ciekawe jest przypuszczenie prof. Correia, że opisana przez Platona mityczna Atlantyda, mogła być niczym innym jak terytorium położonym w dolinie Tagu w okolicach Santarem.

Przypuszczenie swe opiera uczony na tym, że bardzo wiele z podanych w opisie szczegółów dotyczących Atlantydy i jej mieszkańców bardzo przypomina zwyczaje, obyczaje, cywilizację mieszkańców tych okolic w owych czasach, a nawet dużo wspólnego jest w budowie

— a to pan zna?

Sztuka dla mas

W Muzeum Narodowym przed obrazem przedstawiającym owoce zatrzymują się dwie panie:

— Spójrz, jak wspaniale namalowane są te gruszki — mówi jedna — takie duże, soczyste. Aż bierze apetyt!

— Ach — przyznaje druga — Ciekawa jestem, gdzie ten malarz je kupował i po czemu płacił za kilo.

Te same panie przechodzą do sali Aleksandra Gierymskiego. Tu uwagę ich przykuwa obraz p. t.: „Martwa Natura“

— Jakież to wspaniałe! — znów odzywa się jedna przyjaciółka. — Ta zabita kurczakowa wygląda jak żywa!

Sporty wodne

Na przystani nad Wisłą jakiś wysportowany jegomość zwraca się do siedzącego nad brzegiem cherlawego młodzieńca:

— Przepraszam pana, czy pan umie jeździć kajakiem?

— Niestety... — uśmiecha się zagadnięty.

— Napewno??

— Bardzo mi przykro, ale na prawdę: nie!

— To może będzie pan łaskaw uważać na mój kajak, żeby mi go kto nie skradł, a ja pójdę a chwilę do bufetu.

Topografia

Do posterunkowego, pełniącego służbę na Starowiślniej podchodzi siedmioletni chłopczyk i zapytuje:

Przepraszam pana, czy to jest druga ulica na lewo?

Wiedza i medycyna

Do lekarza Ubezpieczalni Społecznej przychodzi jakiś starszy, zażywny jegomość, uskarżając się na liczne dolegliwości. Gdy lekarz zbadał go i zaczął pisać receptę, chory poprosił:

— Może szanowny pan doktor powie szczerze co mi dolega, ale po prostu, po polsku, żeby bym zrozumiał.

— Jeżeli chce pan naprawdę wiedzieć, co panu jest, to powiem panu, że pańskie dolegliwości wyniknęły z tego, że jest pan pijak i żartok — odparł lekarz.

— Hm... — spieszył się pacjent — bardzo dziękuję panu doktorowi... ale może pan doktor będzie tak łaskaw i powie teraz to samo po łacinie, żebym mógł mojej żonie powtórzyć.

Cierpliwością i pracą

Do gabinetu szefa wchodzi urzędnik.

— Proszę pana szefa, z dwu powodów chciałbym prosić o zaliczkę.

— Cóż to są za dwa powody?

— Bliźnięta.

terenu. Przypuszcza, że wiadomości o dawnych mieszkańcach tych ziem dotarły być może do Platona i filozof grecki swój fantastyczny i alegoryczny opis oparł na opowiadaniach podróżników.

WIADOMOŚCI SPORTOWE

Koniec kariery bohatera Niemiec

Schmelling zmiażdżony przez Louisa w pierwszej rundzie

Nowy Jork, 23. 6. (Radiotel.) W wypełnionym po brzegi stadionie nowojorskim rozegrany został mecz o mistrzostwo świata wszystkich wag. Na ringu stanęli świetny bokser amerykański, murzyn Joe Louis, oraz pięściarz niemiecki Maks Schmelling.

Joe Louis jest formalnym mistrzem świata. Jednemu tylko Schmellingowi udało się pokonać Louisa w meczu 19 czerwca 1936. Murzyn nie dał jednak za wygraną. Twierdził stale, że jest lepszy od Niemca i roznieś go przy najbliższej sposobności.

Dzisiejszy mecz oczekiwany był z olbrzymim zainteresowaniem. Stadion nowojorski wypełnił się tłumem stu tysięcy osób. W łóżach zasiadły najwybitniejsze osobistości z oboma synami prezydenta Roosevelta na czele. Na widowni zjawili się wielu Niemców, którzy spodziewali się sukcesu swego rodaka.

Historia spotkania jest jednak b. krótka. Po wyjściu na ring i prezenacji zawodników uderza gong. Louis błyskawicznie naciera, Schmelling jest zupełnie zdezorientowany. Niemiec stara się kontrować i przechodzić w uniki.

Murzyn nie zwalnia jednak tempa i zasypuje przeciwnika gradem ciosów. Potężny sierp zwała Niemca na deski. Widownia szaleje z radości. Schmelling usiłuje podnieść się, lecz i tym razem potężny cios murzyna

LOUIS

SCHMELLING

wali go z powrotem na deski. Sędzia liczy, zanim doliczył do dziesięciu, Schmelling wstaje. Jeszcze jeden morderczy cios. Po raz trzeci leży na deskach.

Sędzia podchodzi do Louisa i podnosi jego prawą. Murzyn Joe Louis,

zwyciężył Niemca Maksa Schmellinga przez k. o. w pierwszej rundzie, osiągając wspaniały sukces i zatrzymując tytuł mistrza świata.

Na widowni niebawem aplauz. Schmelling w otoczeniu sekundantów i trenera opuszcza ring. Kariera jest skończona.

Mecz Makkabi-Zwierzyniecki ma rozstrzygające znaczenie

Wczorajsza przegrana Makkabi spowodowała, że biało-niebiescy mają obecnie równą ilość straconych punktów z Chełmekiem, a o jeden punkt mniej stracony od Fabloku. Sytuacja jest więc dalej niejasna.

Najbliższa niedziela może nieco wyjaśnić sprawę. Chełmek ma ciężki mecz, gdyż walczy z Wawelem. Jest to ostatni mecz Waweli, który zadecyduje o jego utrzymaniu się w Lidze Okręgowej. Wawel może więc spłatać figla. Fablok walczy również z outsiderem, gdyż spotka się z Koroną, dla której uzyskanie punktu jest kwestią bytu.

Makkabi spotka się w sobotę ze Zwierzynieckim i jeśli nie chce zaprzepaścić swych

szans musi wygrać spotkanie. Mecz odbędzie się na boisku Makkabi.

Klub	Gry	Pkt.	Bramki
Chełmek	21	33:9	64:22
Fablok	21	32:10	74:24
Makkabi	20	31:9	39:24
Tarnovia	22	27:17	54:22
Zwierzyniecki	22	25:20	36:28
Krowodrza	22	19:25	43:40
Podgórze	23	19:27	28:44
Olsza	21	17:27	42:57
Grzegórzecki	22	16:28	26:44
Wawel	22	11:33	25:61
Korona	21	9:33	24:52
Nadwiślan	20	9:33	30:70

JĘDRZEJOWSKA WYGRAŁA Z ANGIELKĄ KING ale nie wykazała zbyt dobrej formy

W dalszych rozgrywkach tenisowych w Wimbledonie, Jędrzejowska rozegrała w środę wobec wypełnionej widowni mecz z Angielką King. Polka wygrała po długiej walce w stosunku 6:2, 4:6, 6:4. Mimo, że King należy do dobrych graczy angielskich, Jędrzejowska po-

winna była mecz ten wygrać daleko łatwiej biorąc pod uwagę różnicę klasy pomiędzy nią a Angielką.

Tymczasem Polka wygrała z trudem, popełniając przytem bardzo dużo rażących błędów. Zwłaszcza słabo grała Jędrzejowska w drugim

secie. W trzecim Polka prowadząc 4:0 a następnie 5:1, pozwała swej przeciwniczce zdobyć trzy gemy i dopiero, gdy stan meczu brzmiał 5:4, zdecydowała się na bardziej energiczny finisz, który jej przyniósł zwycięstwo w stosunku 6:4.

Po wtorkowym zwycięstwie nad Stevenson i środowym nad King, Jędrzejowska pozbyła się obu najpoważniejszych przeciwniczek w swej grupie i należy przypuszczać, że bez dalszych trudności dojdzie do ćwierćfinału, ale aby wybić się na czoło w rozgrywkach finałowych, Jędrzejowska musi znacznie poprawić swoją formę, która zarówno we wtorek, jak i we środę, pozostawiała wiele do życzenia.

Mecze ligowe najbliższej niedzieli

W nadchodzącą niedzielę, 26 bm., rozegrane zostaną w kraju następujące spotkania piłki nożnej o mistrzostwo Ligi PZPN:

W Krakowie: Cracovia — Ruch, sędziuje p. Sawaryn, w Warszawie: Warszawianka — Warta, sędziuje p. Wardenszkiewicz, w Wilnie ŁKS — Śmigły, sędziuje p. Skowroński, we Lwowie: Pogoń — Wisła, sędziuje p. Rettl, w Chorzowie: AKS — Polonia, sędziuje p. Kuchar.

— 00 —

Olimpijczyk estoński, Gustaw Sule, ustanowił nowy rekord krajowy w rzucie oszczepem uzyskując wspaniały wynik 75.93 m.